

קלז

טוב

פרק יח

מבשר

פרק יח

שמירה על קדושת המחשבה בימי ראש השנה

בו יתבאר החיוב לשוב בתשובה קודם פרוס
השנה החדשה על מחשבות רעות, וכן הענין
לשמור על קדושת המחשבה בפרט בימי ראש
השנה

א

החיוב לשוב בתשובה קודם ראש השנה על מחשבות רעות

החיוב לשוב בתשובה בראשית השנה על המחשבות הרעות

כנתבאר בפרק הקודם ישנם זמנים מיוחדים שבהם ישנה השפעה מיוחדת
לכח המחשבה של האדם, ובפרק הקודם נתבאר שמחשבות
ה'ראשית' יש בהם כח מיוחד.

קלח מבשר מחשבה ורצון טוב

וכמובן, שאם נתבאר שם חשיבות מחשבות ה'ראשית' של ראשית היום, בוודאי כן הוא גם כן במחשבות שחושב האדם בראשית השנה, שישנה השפעה מיוחדת למחשבות אלו, וכמו שיתבאר לפנינו.

אכן ראשית כל, בטרם נבוא לבאר את חשיבות עבודת המחשבה בראש השנה, נפתח בחיוב לשוב בתשובה על המחשבות הרעות, שיבוא האדם לשנה החדשה זך ונקי ממחשבות אלו.

וזל"ק של הספה"ק **בית אהרן** [לראש השנה]: "**מא"א מו"ר** צוק"ל 'שובה ישראל עד ה' אלקיך' [הושע י"ד ב'], עד אלקות שלך, וזה עיקר התשובה לידע שה' הוא אלוקים שלו ואין דבר נעלם ממנו. ואמר הכתוב 'ועוד בה עשירה' [ישעיהו ו' ג'], עוד יש לפניו עשרת ימי תשובה, עש"ר בגימטריא תק"ע, וי"ה רומז על המחשבה.

"ואומרים בשם הצדיק רבי שלמה קארלינער צוק"ל שעיקר התשובה היא המחשבה, היינו לטהר מחשבותיו מכל ענייני איסור וטומאה וגשמיות ולקשר מחשבתו רק לטוב, ובזה יתקן הכל, כי המחשבה היא המושלת בין בעשיה ובין בדיבור, ועל ידה יתוקן גם העשיה והדיבור שפגם בהם ח"ו.

"וזה הוא ושב, לשון תשובה, והייתה לבער לשון ביעור כמו ביעור חמץ שצריך לבער הרע מקרבו, כאלה וכאלון אשר בשלכת כו', כידוע שהקליפה קדמה לפרי, ובכל דבר יש טוב, ובעת גמר הפרי נופלים העלים כי אין בהם צורך יותר כי הכל הוא לצורך הפרי. וזהו ושב כשיעשה תשובה והייתה לבער כי על ידי התשובה נהפך הכל לטובה, וממילא נתבטל הרע בהשלכת העלין מן האילן, רק נשאר זרע קודש מצבתה", עכל"ק של **הבית אהרן**.

ומתבאר מדברי קדשו שצריך לשוב בתשובה על מחשבות רעות, בפרט בתחילת השנה. ודבר זה צריך האדם לזכור בעת בוא ימי הרחמים והסליחות, שהוא זמן תשובה לכל, וכל אדם מתעורר לתשובה בעתים הללו, שצריך לזכור שאין לשוב בתשובה רק על המעשים רעים בלבד, אלא להשתדל לשוב בתשובה ולתקן גם את המחשבות הלא טובות.

וכבר הובא בזה לעיל **בפרק ו מהרמב"ם** [תשובה ז ג] וז"ל: 'אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהם מעשה כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך האדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו' ועוד כתב [שם ג ז] 'ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה'.

וכבר נתבאר לעיל באריכות מה הם עיקרי המחשבות הרעות עליהם צריך לשוב בתשובה בפרט, ומה היא הדרך לתקן את המחשבות הרעות ולשוב בתשובה שלימה עליהם שלא ישוב לכסלה עוד, ודבר זה צריך לזכור בפרט בפרוס השנה החדשה, לתקן את אשר עוות, וכאשר באים הימים המבורכים של יום הדין ויום הכיפורים, שיבוא זך ונקי מהמחשבות הרעות שחשב כבר במשך השנה.

ב

חשיבות השמירה על קדושת המחשבה בימי ראש השנה

גודל הזהירות להיות בראש השנה במחשבות טובות

אכן, כנתבאר לעיל בתחילת הפרק, מלבד כל הנ"ל, ישנו ענין מיוחד של חשיבות המחשבות בימי ראש השנה עצמם, וצריך משנה זהירות במחשבות שחושב האדם בימי ראש השנה, ולשמור מכל משמר על קדושת מחשבתו, וכמו שיתבאר לפנינו.

דהנה, כבר נתבאר בפרק הקודם שמחשבות ה'ראשית' יש בהם כח גדול להטות את כל ההמשך לטובה, וגופא בתר רישא גריר, וממילא בוודאי נכונים הדברים לגבי המחשבות שחושב האדם בימי ראש השנה, שאם יחשוב מחשבות טובות וידבק עצמו בקדושה, בכך יכול לזכות לגרור את כל השנה לטובה.

וכמו שאמר הרה"ק **ה'צמח צדיק' מויזניץ** זצוקללה"ה בשם הרה"ק **מרוז'ין** זצוקללה"ה זיעוכי"א [עירין קדישין ראש השנה], וז"ל: 'שמעתי מחמי הרב הק' **מרוז'ין** זלה"ה כשאיש הישראלי זוכה לקדש המחשבה הראשונה ביום הזה בראש השנה לעבודת השם ית', אזי בניקל לילך בזו המדרגה כל השנה להיות דבוק תמיד בה', וכמבואר מזה בכל הספה"ק, עכל"ק.

מבשר מחשבה ורצון טוב קמ

ראש השנה יום המחשבה

אכן, יש בענין זה טעם נוסף מפני מה צריך כל כך להיזהר בימי ראש השנה מכל פגם במחשבה, וכמו שכתב בזה **א"ז** בספה"ק **דברי בינה** [לראש השנה]: 'כי ראש השנה הוא בחינת מחשבה, וצריך האדם לראות ביום הזכרון הזה לקדש ולטהר מחשבתו, שיהיו כל מחשבותיו ולבו דבוקים במחשבות קדושות וטהורות. ולחשוב איך לדבק עצמו באמת בהשם יתברך, ולקבל עליו עול מלכותו יתברך, מחמת שקדושת היום הוא בחינת מחשבה', עכל"ק.

הרי לנו שיש ענין מיוחד בימי ראש השנה להיזהר ממחשבות רעות, מאחר שכל עיקרו של יום הוא מעולם המחשבה.

ולבאר הענין, מפני מה שורש ימי ראש השנה הם מעולם המחשבה, יתבאר על פי מה שהעלו **בתוס'** לגבי מחלוקת רבי אליעזר ורבי יהושע אם העולם נברא בתשרי או בניסן, [ר"ה כז. ד"ה כמאן מצליג], וז"ל: 'מה שיסד **רבי אליעזר הקליר** בגשם דשמיני עצרת כרבי אליעזר דאמר בתשרי נברא העולם, ובשל פסח יסד כרבי יהושע. אומר רבינו תם, דאלו ואלו דברי אלקים חיים, ואיכא למימר דבתשרי עלה במחשבה לבראות ולא נברא עד ניסן. ודכוותה אשכחן בפרק עושין פסין [עירובין יח.] גבי אדם שעלה במחשבה לבראות שנים, ולבסוף לא נברא אלא אחד', עכ"ל.

הרי שהכריעו התוספות שבתשרי עלה במחשבה לברוא את העולם, וביאור הענין הוא, שאין זה רק בחינה של מחשבה גרידא, אלא כל עיקר חיותו הרוחנית וקיומו הפנימי של העולם נוצר בראש השנה, שהרוחניות היא על שם המחשבה. ורק ההוצאה מן הכח אל הפועל, והתגשמות המחשבה בעולם, זה נתהווה בניסן, אך כאמור השורש הפנימי של קיום וחיות כל העולם ברוחניות נעשה הכל בראש השנה.

ובזה מבוארים דברי **א"ז** בספה"ק **דברי בינה**, שצריך להיזהר מאוד בראש השנה, להקפיד לחשוב מחשבות טובות כי עיקר שורש היום הוא במחשבה.

בחומר הענין להזכיר ולחשוב מחטאים בראש השנה

והחיוב הגדול להיזהר ממחשבות רעות בראש השנה, כולל בתוכו כמה עניינים, האחד להיזהר מאוד שלא לחשוב מחטאים כלל, וכמו דאיתא **מהאריז"ל** שלא לומר 'אבינו מלכנו חטאנו לפניך' בימי ראש השנה, כדי שלא יזכיר כלל ענין חטא, וכן פסק **הבית יוסף** [תקפד], הרי לנו שאף להזכיר חטאים שעבר עליהם כבר, אסור להזכיר בראש השנה,

וראיתי בספה"ק **אזור אליהו** לחו"ז [כי תבוא] זצוקללה"ה שכתב בענין זה וזל"ק: 'יש לומר על פי רמז לפרש הפסוקים הנ"ל, לרמז על יום ראש השנה וכו'. 'היום הזה ה' אלקיך מצווך לעשות את החוקים האלה' [דברים כו טז], דמבואר **בספרים הקדושים**, דבראש השנה אין אדם רשאי אפילו לחשוב בלבו שהוא חוטא מכבר, רק העיקר הוא בראש השנה מכאן ולהבא, וכן מבואר בשם אדמו"ר **הרב דוב ז"ל** [ה"ה הרבי ר' בער המגיד ממעזריטש זי"ע], **דהמחשבה של אדם הוא כמו כתיבה, דכמו שיחשוב אדם כן היא הכתיבה למעלה**, ולכך עושים סימנים טובים בליל ראש השנה, כדי לחשוב ולהראות שבודאי יהיה לו שנה טובה, ואם כן עיקר התשובה בראש השנה על מכאן ולהבא, והוי כאילו ד' מצווך רק על מכאן ולהבא לטוב לפניו. – ומסיים על זה 'את ה' האמרת היום להיות לו לעם סגולה', כיון שהוא בלב נשבר ואמת, וק"ל. עכל"ק.

הרי לנו שאל לו לאדם לחשוב על חטאיו בראש השנה, ולא זה הזמן לכך, אלא צריך בעיקר לחשוב באופן של 'עשה טוב', ובקבלת עול מלכות שמים, וכמו שהביא בזה **מהמגיד ממעזריטש** זצוקללה"ה זיעוכי"א שהמחשבה היא ככתיבה, וכמו שחושב כן נכתב בשמי מרום, וממילא צריך להיזהר שלא לחשוב כלל על עוונותיו, אלא רק יקבל על עצמו עול מלכות שמים בשלימות בשמחה וטוב לבב. טז

טז. ואף שהראוני לדברי **הבני יששכר** במאמרים לחודש תשרי [מאמר ג ס"ק ג] שכתב דבמחשבה כן צריך לשוב בתשובה אפילו על חטאים, ועיקר הענין הוא לא להזכיר חטאים בפיו, מכל מקום להנתבאר מדברי הרה"ק **המגיד הגדול ממעזריטש** הדברים צריכים עיון, **והעיקר למעשה** נראה כמו שכתב בספה"ק **אזור אליהו** בשם המגיד שלא להתעכב כלל במחשבתו על חטאים, אלא רק לקבל על עצמו עול מלכות שמים בשלימות.

קמב מבשר מחשבה ורצון טוב

להשתדל להיות בשמחה וביטחון בה' שיחתום גזר דינו לטובה

וכן צריך להיזהר בימי ראש השנה, שלא לחשוב ח"ו על קטרוגים ודינים ודברים רעים, אלא להיות בשמחה וביטחון חזק שבודאי ישפיע הבורא יתברך עליו ועל בני ביתו ועל כל כלל ישראל שנה טובה ומתוקה.

ולכן בימי ראש השנה נזהרים אנו מכל דבר שיכול לעורר קטרוג ודינים, וכמו שנוהגים לאכול תפוח בדבש ושאר סימנים טובים, ונזהרים מלאכול דברים מרים או חמוצים, ואפילו 'אגוז' שהוא בגימטריא 'חטא' נוהגים לא לאכול, ואם כן כל שכן וקל וחומר שצריך להיזהר שלא לחשוב חלילה מרע כלל, אלא להשתדל בכל המעט לעת של ראש השנה לדבוק רק במחשבות טובות, ולא להסיט את מחשבתו למחשבות רעות ח"ו.

וזהו עומק דברי **הטור** [תקפא] שמביא **מהמדרש** וז"ל: 'א"ר סימון כתיב כי מי גוי גדול וגומר ר' חנינא ור' יהושע אומרין איזו אומה כאומה זו שיודעת אופיה של אלוקיה פי' מנהגיו ודיניו שמנהגו של עולם אדם שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו ואין חותך צפרניו לפי שאינו יודע איך יצא דינו, אבל ישראל אינן כן לובשים לבנים **ומתעטפים לבנים ומגלחין זקנם ומחתכין צפרניהם ואוכלין ושותין ושמחים בר"ה לפי שיודעין שהקב"ה יעשה להם נס'**, ע"כ.

וזה יסוד ראש השנה, להיות בביטחון מוחלט, ובמחשבות טובות, הן על עצמו ועל ביתו, והן על כלל ישראל, שבודאי משמים יחתם עליהם גזר דין טוב, ולא לחשוב כלל על רע, ועל מציאות של רע.

ג

מהותן של המחשבות הטובות בימי ראש השנה

החיוב לקדש את המחשבה במחשבות טובות על קוב"ה ואורייתא וישראל **ועתה** עלינו לדעת באלו דברים צריך לחשוב, ואלו מחשבות טובות צריך לדבוק בהם בכל המעט לעת של ימי ראש השנה.

ונראה, שעיקרי הדברים הם כפי שכבר ייסדנו לעיל **בפרק ט**, שהם מחשבות על ג' דברים אלו: קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל, ומחשבות טובות על כל אחד מאלו השלושה מזכך ומקדש את מוחו של

האדם, וכן לענין השלילה, עיקר הזהירות צריך להיות ממחשבות רעות הוא בשלושה עניינים אלו.

והנה, כבר נתבאר לעיל שם חשיבות המחשבות בשלושת הדברים האלו של קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל, וכמובן שכל המעלות שנשנו לעיל בחשיבות המחשבות הטובות, חשובות ונכונות ביותר בימי ראש השנה. אכן זאת צריך לדעת שישנה חשיבות מיוחדת למחשבות אלו בפרט בימי ראש השנה, וכמו שיתבאר לפנינו.

הזהירות ממחשבות של טרוניא כלפי מעלה

ונבאר ראשית כל בענין חשיבות מחשבות כלפי מעלה, דהלא ראש השנה הוא יום הדין שבו כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, וכל איש מישראל עומד לפני הבורא יתברך לבקש על חיים טובים פרנסה טובה ושלום וכל מילי דמיטב.

וצריך אם כן האדם להיזהר מאוד בעת עומדו להתפלל לפני ריבונו, שלא לבוא ח"ו בהרגשה של טרוניא והרהורים כלפי מעלה על השנה שחלפה עליו, שאם כן הרי זה נחשב לכפוי טובה, **ובחז"ל** [יעו' תוספתא שבועות פ"ג ה"ח] איתא שכפויי טובה הקב"ה שונאם, ובודאי אף אחד אינו רוצה להיכלל בבחינה זו בראש השנה.

וראה מה שכתב בזה בספה"ק **תפארת שלמה** [ליקוטים] וזל"ק: 'הרואה שמזונותיו מצומצמים יעשה מהן צדקה [גיטין ז.]. כלומר שיש בני אדם שהן כפויי טובה. וכל הדברים שבעולם וכל הנאת עולם הזה הוא מעט אצלם וכל ימיהם יש להם תרעומות על קב"ה על שאין לו עולם הזה וכבוד כמו מלך, וזה העונש שלהם שמה שיש להם נאבד כמו קרח בעשרו. וזה יש לפרש כל מי שאינו כורע במודים לסוף נעשה נחש [ב"ק טו.]. והדברים צריכין הבנה למה דווקא נחש. אך דהנה כתיב והנחש עפר לחמו [ישעיהו סה כה]. הפירוש כל מה שאוכל אינו טועם רק עפר כמו שאמרו **חז"ל** [יומא עה.], עכל"ק.

וצריך להיזהר מבחינה זו בפרט בימי ראש השנה שלא יהיה ליבו חלוק על המקום. אלא להיפך, על האדם לבוא עם מחשבות טובות, ויזכור שהבורא יתברך אינו חייב לו מאומה, ו'מי הקדימני ואשלם' [איוב מא ג]

קמד מבשר מחשבה ורצון טוב

והבורא יתברך אינו חייב כלום לאף אחד, ואין מי שיוצא ידי חובתו בעבודתו כנגד מה שחייב להשי"ת, וכל מה שנתן לו הבורא יתברך בשנה החולפת הכל הוא מתנה מאת הבורא יתברך שמו בחסד וברחמים.

וגם לרבות שכל הקשיים שעברו עליו חלילה יקבל בהכנעה ואהבה, ומתוך שיכיר וידע שהבורא יתברך הוא הטוב ומטיב לכל, וכל מה שעושה עם האדם הוא רק לתכלית הטוב, ועל ידי זה יעמוד לפני מלך רם ונשא בהכנעה הרצויה.

וכאשר יבוא האדם להתפלל מתוך התבוננות בעניינים אלו, ממילא יבוא להכרת הטוב והודאה אמיתית מעומק הלב לבורא יתברך על המתנות שחנן אותו מאוצר מתנת חינם, ובכך יזכה שגם משמים ישפיעו עליו טובה וברכה.

מחשבות טובות על התורה הקדושה

וכמו כן בענין השני שנתבאר לעיל 'אורייתא' שצריך לחשוב על הזכות שנתן לנו הבורא שחיי עולם נטע בתוכנו, ובחר אותנו לחלקו, ונתן לנו את הזכות לשרתו ולעבדו, ויקבל עליו עול מלכות שמים מתוך שמחה.

אך אם ח"ו להיפך שנעצב בליבו על מניעת התענוגים, ועל הקושי הרב בקיום התורה והמצוות, וחושב בליבו הלוואי ולא היה צריך לכל זה, הרי זה שורש הפורענות לרעה, וכמו שיתבאר ענין זה לפנינו **בחלק הרצון**, ויכול במחשבות אלו לגרום פורענות ורעה ח"ו. וצריך להשתדל להטות את מחשבותיו, ולהבין במוחו את גודל זכותנו שנבחרנו להיות עם סגולתו, ושמלך מלכי המלכים בחר בנו קרוצי חומר לחלקו לנצח נצחים.

מחשבות טובות על בני ישראל

וכן הוא גם בענין מחשבות על בני ישראל, הן הזהירות ממחשבות רעות של קטרוג וכדו', והן חשיבות המחשבות הטובות ולימוד זכות עליהם, שיש לזה חשיבות מיוחדת בכלל, ובפרט בימי ראש השנה, שהרי כנתבאר לעיל **בשער הקודם**, ישנו כח גדול למה שחושבים יהודים האחד על רעהו, ובשמים פוסקים גזר הדין על פי המחשבות של איש ישראל מה שחושב על רעהו, ולפיכך צריך להיזהר בזה בפרט בימי ראש השנה, שאם ח"ו יחשוב רע על יהודים בימי ראש השנה הרי יכול לגרום לגזר דין לרעה

מבשר פרק יח טוב קמה

עליהם, ולהיפך כאשר מקדש מחשבתו וחושב רק טוב על יהודים – 'ועמך כולם צדיקים', בכך גורם ופועל שיפסקו כך בשמי מרום ויכתבו ויחתמו כולם בספר חיים ברכה ושלוש.

וראה מה שכתב בזה בספה"ק **קדושת לוי** [פרשת שופטים – הובאו דבריו לעיל פרק טז], וזל"ק: 'דהנה הקדוש ברוך הוא שופט את הכנסת ישראל בבוא יום המשפט בגודל רחמיו וחסדיו, אך צריכין אתערותא דלתתא לעורר את המדה של רחמנות למעלה, ועל ידי מה נתעורר אותו המדה של חסד, כשאנו למטה מתנהגים בחסד ולמדים זכות על כל איש מישראל לדונן לכף זכות, ואז על ידי זה גם מלמעלה נתעורר אותו המדה ולמדין גם עליו וגם על כל זרע ישראל חסדים. ואם כן האדם מעורר בעובדא שלמטה השער העליון לפתוח שערי חסד להריק ברכה על כל זרע ישראל. וזה שכתוב שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך [דברים טז יח], רוצה לומר שאתה בעצמך תתקן ותכין המשפט של מעלה על ידי שעריך, והוא השערים שלך שאתה עושה ומעורר במעשיך. וזהו ושפטו את העם משפט צדק, רוצה לומר כל איש ילמוד את עצמו להתנהג לשפוט את העם משפט צדק ללמד צדקה וזכות על כל זרע ישראל, ואז האדם מעורר השער של מעלה ועל ידי זה יוצא בדין זכאי במשפט של מעלה, כי במדה שאדם מודד מודדין לו, עכל"ק.

ומבואר מדבריו אלו שזה חיוב על כל אחד בבא יום המשפט, לחשוב טוב על בני ישראל, ובכך יזכה שישפיעו מחמתו עליהם השפעות טובות וכל טוב, וכתבאר לעיל אדם החושב טוב על יהודים ומלמד עליהם זכות, הרי הוא כעוזר את השכינה, ובודאי בדין הוא שיטול שכרו. וכמובן דבר זה אינו צריך לפנים, שצריך להיזהר מאוד מלחשוב עליהם מחשבות רעות וקטרוגים בימי הדין, שלא יגרום ח"ו לפסק דין רע עליהם.

וצריך לדעת שעל זה אומרים אנו בתפילה ביום הדין 'ליודע מחשבות ביום דין' 'לצופה נסתרות ביום דין', שהבורא יתברך בודק ובוחר מה בליבו ובמחשבותיו של האדם, ואם חושב טוב על בני ישראל הרי זה מסייע לו בדין.

קמו מבשר מחשבה ורצון טוב

ה' צלך - במדה שאדם מודד מודדין לו

ומלבד האמור עוד יש בזה ענין נוסף, שהרי במדה שאדם מודד בה מודדין לו, וכנתבאר לעיל 'ה' צלך' שהשי"ת מתנהג עם האדם כמו שמתנהג הוא עצמו כאן בעולם, ואם הוא מקטרג במחשבתו על אחרים, וחושב על עוונותיהם, הרי זה גורם במחשבתו שמשמים יבחנוהו גם כן, וידקדקו בעוונותיו, והרי כלל הוא בידינו **מחז"ל** [אבות ב ד] 'אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו', ואדם שחושב מחשבות קטרוג על חברו גורם שמשמים יבדקו אם הוא עצמו היה עומד באותו הניסיון אילו היה בא לידו ניסיון מעין זה.

ולהיפך, כאשר משתדל לחשוב רק טוב על יהודים, ולא מתבונן על עוונותיהם, בכך יזכה שגם משמים מידה כנגד מידה, יסתכלו רק על מצוותיו ומעשיו הטובים, ולא יתבוננו בעוונותיו, ויסתם פי המקטרגים עליו.

זאת ועוד, שמלבד כל האמור, עוד זכות גדולה יש במה ששקוע האדם במחשבות טובות ביום הדין, שהרי במקום שמחשבתו של אדם שם הוא, וממילא אדם שמונח במחשבות טובות על קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל, הרי זה כאילו נמצא באותו מקום בו שקועה מחשבתו, ולהיות ביום הדין בכל העת במקום הקדושה על ידי מחשבות קדושות, זוהי זכות גדולה מאוד.

ואם שלוש אלה יעשה לו, שישמור האדם בימי ראש השנה על קדושת המחשבה לחשוב מחשבות טובות על אלו השלושה - קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל, וישמר שלא לחשוב ח"ו מחשבות רעות, ואפילו על מה שחטא, אלא רק ידבק עצמו במחשבות טובות ומועילות, הרי זה מובטח שיצא זכאי בדין.

הזמן להרגיל את המחשבות טובות קודם ראש השנה

והדרך להגיע לדרגה זו שיצליח לקדש את המח ולזככו שלא יחשוב מחשבות רעות כלל, ולהיפך שיחשוב רק מחשבות טובות, הוא על ידי שישקיע בעבודת המחשבה בחודש אלול וירגיל את עצמו להתבונן במה שמוחו חושב, לפרוש מכל המחשבות הרעות ח"ו, ולהרגיל את מוחו

קמז

טוב

פרק יח

מבשר

לחשוב רק מחשבות טובות וקדושות, והוא הכנה דרבה קודם ראש השנה, ועל ידי שירגיל עצמו לחשוב בכל עת רק מחשבות טובות, בכך יזכה שגם ביום הדין יהיו מחשבותיו זכות וקדושות, וה' יזכנו שנזכה לזה.

